

Pinksteren 2024

Vreemde vogels

Christus Triumfatorkerk, 19 mei 2024

Lezing: Handelingen 2: 1-24

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

KOMEN

- Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied 'Komt laat ons deze dag' (Lied 672: 1 en 7)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de Zondag Psalm 47: 2
- Kyriegebed
- Glorialied 'De Geest van God waait als een wind' (lied 691)

WOORD

- Met de kinderen

Gebed

Gesprek: vreemde vogels

Lied 't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest' (Lied 683)

- Schriftlezing: Handelingen 2: 1-13 in het Afrikaans, Macedonisch, Indonesisch, Georgisch en Pools
- Lied: 'Wij leven van de wind' (Lied 687: 1 en 2)
- Schriftlezing: Handelingen 2: 14-24 (Jacqueline Ammeraal)
- Lied: 'Wij leven van de wind' (Lied 687: 3)
- Preek

Ik ben al een paar dagen aan het piekeren over het regeerakkoord dat de vier partijen deze week met elkaar sloten.

Oh, schrik niet, ik ga deze zonnige eerste Pinksterdag niet gebruiken voor een politieke analyse, ik ga ook weinig over de inhoud zeggen, maar wat mij trof bij die persconferentie over het regeerakkoord was hoe het eruitzag.

Ik dacht altijd dat bij de presentatie van een regeerakkoord de samenwerkende partijen gebroederlijk en gezusterlijk naast elkaar staan bij de persconferentie en met één mond spreken. Ik dacht dat het woord altijd werd gevoerd door de partijleider van de grootste partij, die dan de *high lights* van de nieuwe plannen toelicht, waarbij zijn coalitiegenoten dan lachend en knikken naast hem staan.

Afgelopen donderdag zag ik vier verschillende mensen en hoorde ik vier verschillende verhalen. Het leek wel of er vier verschillende regeerakkoorden waren gesloten. Elke partij zijn eigen akkoord. Elke partij sprak specifiek zijn eigen achterban aan. Kijk dit heb ik voor jullie binnen binnengehaald.

Nergens kon ik ergens enige samenhang of verbinding vinden. Terwijl er toch een regering voor onze hele land gevormd wordt?

Henri Bontebal vatte het mooi samen: "Ik vind het akkoord veel 'ik' uitstralen en weinig wij', zo hoorde ik hem zeggen in een journaal.

Dat beeld zat in mijn hoofd toen ik deze preek ging voorbereiden.

Het beeld van vier verschillende mensen die vier verschillende talen spreken.

En met dat beeld sloeg ik het Pinksterevangelie open. Ik las wat er gebeurde daar in Jeruzalem bijna 2000 jaar geleden. En de parallel trof me: die toespraak van Petrus –die Pinkstertoespraak van Petrus is ook toch eigenlijk de presentatie van een soort regeerakkoord? Petrus stap naar voren en kondigt een nieuwe regering aan. De regering van het Koninkrijk van God.

De overeenkomsten liggen voor het oprapen. Weken lang hebben de leerlingen van Jezus zich opgesloten in een kamer om met elkaar te praten over hoe nu verder. Met zijn elfen en sinds Mattias is gekozen tot de opvolger van Judas weer met zijn twaalf en als je goed leest in Handelingen zijn niet alleen de twaalf daar bij elkaar in de achterkamertjes. Het zijn 120 mensen, volgelingen van Jezus die eensgezind en in gebed bijeen zijn. Mannen en vrouwen. Ze praten met elkaar: Hoe verder met het koninkrijk? En ze bidden erom. En uiteindelijk - na vijftig dagen al! (zij wel) waren ze eruit. Ze openen de deur. En ze treden naar buiten met een regeerakkoord onder arm. Een persconferentie volgt. *We zijn eruit*. We hebben eindelijk begrepen hoe Jezus wil dat we verder gaan. Wij moeten nu zelf aan de slag. Nu mogen wij iedereen vertellen over het Koninkrijk dat in Jezus Christus in aangebroken.

Petrus neemt het woord.

Daar zit het grote verschil met afgelopen donderdag. Ondanks de meningsverschillen tussen de leerlingen. Ondanks hun zoektocht naar waar ze nu in moeten geloven en hoe het nu verder moet met de boodschap van Jezus, spreken ze *met één mond*. Petrus is de woordvoerder. En Petrus spreekt niet vier verschillen groepen in vier verschillende talen aan, nee het is andersom: "Toen het geluid weerklonk, dromden alle mensen samen en ze raakten geheel in verwarring doordat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken."

Waar de leerlingen met één mond spreken, in hun eigen taal. Gewoon het Aramees van de eerste eeuw na Christus, daar hóorden al die verschillende mensen uit de hele wereld Petrus in hun eigen taal. Het komt blijkbaar overal binnen, wat Petrus zegt. Het spreekt al die verschillende mensen aan, wie ze ook zijn en waar ze ook vandaan komen.

De geest vliegt over. Petrus spreekt Aramees, maar in de oren van de luisteraars klink het alsof hij Perzisch spreekt, of Latijn, of Grieks of Arabisch –wat Petrus zegt is universeel is – het gaat iedereen aan en het spreekt iedereen aan. Omdat Petrus woorden van het Koninkrijk spreekt. Omdat de heilige Geest zich niet alleen met veel bombaradie opbaart, in geluid, en storm en vuur, de heilige Geest is ook de verbinding tussen God en mensen en tussen mensen onderling. De heilige Geest legt de woorden van het Koninkrijk in de harten van de mensen.

Waar ze ook vandaan komen. Zuid-Afrika, Indonesië, Georgië, Polen, Macedonië. Of zoals in de *Bijbel op ze Haags* staat: "Schollekoppe, Peinbùikâhs, Rëswèkâhs, Voahburregâhs, Lèdsedammâhs, zellufs mensen ùit Iepeburg, Wateringseveld en Lèdsevein", iedereen verstaat het in "ze ège spraakgebrek!"

Allemaal vreemde vogels – dat moge duidelijk zijn.

En wat zegt Petrus dan eigenlijk?

Wat staat er in zijn troonrede? Petrus citeert de Profeet Joël:

"Aan het einde der tijden, zegt God, zal Ik mijn Geest uitgieten over al wat leeft.

Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen dromen dromen. Dan zal de dag van de Heer komen, groot en ontzagwekkend.

Dan zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered."

Petrus zegt daarmee: Dat rijk is nu aangebroken. Als profeten zullen we de vinger op de zere plek leggen als het niet goed gaat in deze wereld. We zullen spreken waar er voor mensen gesproken moet worden, en we zullen dromen. Dromen van een wereld waar het goed is. Dromen van Gods hemel op aarde. Dromen van een wereld waar de dood niet heerst maar het leven. Waar liefde sterker is dan haat. Waar mensen elkaar voor laten gaan en bij de hand nemen... En we zullen leven uit die droom.

We zullen leven als volgelingen van Jezus, als christenen. Zijn naam zullen we uitroepen over deze wereld. En iedereen zal het verstaan in zijn eigen taal. Iedereen die ook uitzielt naar en wereld waar het goed is.

In het licht van de profetie van Joel ga je het zien, bedoel Petrus. Het Koninkrijk is al aangebroken daar waar jongeren visioenen gaan zien en ouderen dromen dromen. Mensen vinden elkaar in

een gezamenlijke droom. Een toekomstvisie, een manier van leven. Ze trekken met elkaar, en vullen elkaar aan.

Al die vreemde vogels worden een zwerm die die op het tempelplein in Jeruzalem land.

Omdat er ruimte is om op te ademen. Om er een Geest is die al die vreemde vogels verbindt. In één droom, in één geloof.

Het Pinksterverhaal is daarmee een spiegelbeeld van het verhaal van de bouw van Toren van Babel. Daar ontstond juist verwijdering. Daar gingen mensen elkaar misverstaan. Daar ontstond een Babylonische spraakverwarring, omdat mensen allemaal hun eigen droom najaagden. Ze luisterden alleen naar zichzelf, ze preekten alleen voor eigen parochie. Ooit sprak iedereen een en dezelfde taal – zo begint dat verhaal, in het paradijs, maar de mensen werden egoïstisch. Ze vergaten God en de ander. Iedereen wilde als God zijn en rijkdommen vergaren en huizen bouwen die tot aan de hemel rijkten. En dat kan niet goed gaan, zo is de strekking van het verhaal van de Toren van Babel. God naar de kroon steken, blijven groeien en meer willen hebben en consumeren, dat gaat ten koste van anderen, daarmee maak je de schepping kapot. Uiteindelijk betekent dat dat je elkaar en God niet meer verstaat.

En dat is wat er gebeurde. God verwarde hun taal. Die overmoedige en egoïstische mensen verstonden elkaar niet meer. Ze werden over de aarde verstrooid. Ze geloofden alleen nog in zichzelf. Ze verstonden alleen nog zichzelf. De taal van de ander was hen vreemd geworden. Vreemde vogels, die over heel de wereld verspreid raakten.

Nee, dan Pinksteren. Dan komt de droom van Joel uit. De droom van ouderen en jongeren die elkaar vinden. Die ontdekken dat ze in hetzelfde geloven: God die bij de mensen woont. Mensen die elkaar zien staan en hun verlangens en dromen uitwisselen. Waar je je hoop kunt delen in je eigen taal – terwijl iedereen je verstaat.

Die droom is wat Jezus het Koninkrijk van God noemde.

Het is uiteindelijk de droom van ieder mens. Je vindt elkaar in dat verlangen – welke taal je ook spreekt. Als je in zo'n wereld gelooft en naar zo'n wereld toe wil leven dan zie je dat in de ogen van de ander. Dan wordt je meegenomen in een aanstekelijk enthousiasme. Dan sta je in vuur en vlam en wordt je voortgedreven door een geweldige wind – het is de heilige Geest.

Het is Gods adem die je dan tot leven wekt en op weg helpt.

Dat is Pinksteren. Elkaar verstaan zonder dat er een woord is gevallen,

Of je nu uit Afghanistan komt, of uit Scheveningen, uit Suriname of uit Mariahoeve.

Laat dat onze opdracht zijn en een samenleving die soms uit elkaar lijkt te vallen.

Dat we zoeken naar wat ons bindt..

Van elkaar horen waar we naar verlangen.

Dat we uitspreken waar we op hopen en daar uit gaan leven.

Dat wens ik onze gemeente toe en deze stad. Dat wens ik ons land toe.

Ik wens u gezegende Pinksterdagen.

Amen.

- Muzikaal intermezzo
- Lied: 'O Heer, uw onweerstaanbaar woord' (Lied 723: 1 en 2)

ANTWOORD

- Overlijdensafkondiging
- Gebeden, afgewisseld met een gezongen 'Veni sancte spiritus' (Lied 681)
- Collecte

GAAN

- Slotlied: 'Geest van hierboven' (Lied 675)

- Zegen